

Sygn. akt II Ca 898/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Grzegorz Ślęzak
----------------	--------------------------

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko I. J.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 22 października 2018 roku, sygn. akt I C 565/18upr

oddala apelację.

Sygn. akt: I C 898/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 28 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy w Opocznie po rozpoznaniu sprawy z powództwa (...) S.A. w W. przeciwko I. J. o zapłatę kwoty 5.635,97 zł oddalił powództwo.

Podstawę powyższego wyroku stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu rejonowego:

Na mocy umowy pożyczki zawartej w dniu 4 listopada 2013 r. (...) S.A. z siedzibą w W. udzielił I. J. pożyczki gotówkowej w kwocie 3.800,00 zł. Łączna kwota, do zapłaty której zobowiązana była pożyczkobiorczyni wynosiła 7.461,41 zł. Czas obowiązywania umowy oznaczono na 60 tygodni od zawarcia umowy.

W związku z opóźnieniem w spłacie rat pożyczki pismem z dnia 22 listopada 2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. poinformował I. J. o przekazaniu sprawy do departamentu windykacji. Wskazał, iż w dniu 29 grudnia 2014 r. upłynął termin na jaki zawarta była umowa pożyczki i wezwał pozwaną do spłaty zadłużenia w kwocie 5.635,97 zł w nieprzekraczalnym terminie do dnia 29 grudnia 2016 r.

Pismem z dnia 17 stycznia 2017 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wystosował do I. J. przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 5.635,97 zł z tytułu umowy pożyczki nr (...) w terminie do dnia 31 stycznia 2017 r.

Wezwanie pozostało bezskuteczne.

Sąd zważył, iż powództwo podlega oddaleniu.

Bezspornym bowiem jest w sprawie, że wierzycielowi (...) S.A. z siedzibą w W. przysługiwało roszczenie wobec pozwanej I. J. wynikające z umowy pożyczki nr (...) zawartej w dniu 4 listopada 2013 r.

Pozwana I. J. podniosła skutecznie zarzut przedawnienia roszczenia (art. 117 § 1 k.c.).

Ponadto, mając na uwadze treść art. 117 § 2¹ kc, dodanego ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 1104) w zw. z art. 5 ust. 4 ustawy zmieniającej, Sąd był zobligowany zbadać roszczenie pod kątem jego przedawnienia.

Zgodnie z art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne.

Dla roszczenia dochodzonego pozwem ustawa przewiduje trzyletni termin przedawnienia (art. 118 k.c.).

W myśl art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Z przedmiotowej umowy pożyczki wynika, że zawarta została ona na okres 60 tygodni, czyli 420 dni od dnia zawarcia umowy, który to termin upłynął w dniu 29.12.2014 r.. Potwierdza to informacja zawarta w piśmie powoda z dnia 22.11.2016 r. skierowanym do pozwanej. Roszczenie stało się zatem wymagalne najpóźniej w dniu 30 grudnia 2014 r. Tym samym, zgodnie z art. 118 k.c. w brzmieniu nadanym w art. 1 pkt 3) powołanej wyżej ustawy zmieniającej z dnia 13.04.2018 r., 3 – letni termin przedawnienia roszczenia upłynął z końcem 2017 roku, zaś powód wystąpił z niniejszym pozwem dopiero w dniu 27 czerwca 2018 r.

W sprawie nie zaszły żadne okoliczności z art. 123 § 1 k.c. skutkujące przerwaniem biegu terminu przedawnienia.

W tym stanie faktycznym i prawnym powództwo w ocenie Sądu podlegało oddaleniu.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości powód.

Apelacja zaskarżonemu wyrokowi zarzuca:

I. wydanie orzeczenia w oparciu o wadliwe ustalenia stanu faktycznego, polegające na pominięciu faktu, iż pozwana dokonywała wpłat na poczet pożyczki, już po upływie umownej daty spłaty tej pożyczki, co świadczy o tym, iż pozwana uznała roszczenie powoda;

II. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 123 § 1 pkt 2 KPC poprzez jego niezastosowanie, pomimo iż przepis ten stanowi, że bieg przedawnienia przerywa się przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje.

Wskazując na powyższe, apelujący wnosił o: zmianę wyroku w zaskarżonej części, poprzez uwzględnienie powództwa w całości, a w konsekwencji zmianę rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda pełnych kosztów procesu, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

Wnosił także o przeprowadzenie dowodu z historii spłat pożyczki pozwanej, na okoliczność wykazania, iż pozwana dokonywała licznych wpłat na poczet pożyczki po umownej dacie jej spłaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie może odnieść wnioskowanego w niej skutku w postaci wzruszenia zaskarżonego wyroku albowiem ten odpowiada powołanemu w jego uzasadnieniu prawu materialnemu.

Przedmiotowe bowiem roszczenie uległo przedawnieniu i nie może być skutecznie dochodzone przed Sądem.

Nie ulega bowiem wątpliwości w świetle ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd I instancji oraz stanowiska samego powoda, że roszczenie przedmiotowe stało się wymagalne najpóźniej w 30 grudnia 2014 r.

Zatem 3 - letni termin przedawnienia przewidziany w art. 118 kc upłynął z ostatnim dniem roku 2017, co oznacza, że powództwo wniesione do Sądu dopiero w dniu 27 czerwca 2018 r podlegało oddaleniu jako właśnie przedawnione.

Pomimo tego, że pozwana zasadnie podniosła zarzut przedawnienia roszczenia, Sąd zobowiązany był w sprawie niniejszej rozważyć tę kwestię z urzędu.

Stan prawny w omawianej kwestii uległ bowiem zmianie w niespełna 2 tygodnie od wniesienia do sądu niniejszego powództwa. Ustawą bowiem z dnia 13 kwietnia 2018 r o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1104) zmieniony został m. in. przepis art. 117 kc przez dodanie po § 2-im paragrafu 2¹ w brzmieniu:

„ § 2¹. Po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. ”

Powyższe oznacza, że Sąd zobowiązany jest z urzędu zbadać czy nie doszło do przedawnienia roszczenia, o którym mowa powyżej, i ewentualne przedawnienie z urzędu uwzględnić bez konieczności podniesienia przez stronę zarzutu w tym względzie.

Zmianie powyższą ustawą uległ także przepis art. 118 kc, który aktualnie brzmi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Przepis art. 5 cyt wyżej ustawy zmieniającej stanowi w punkcie 4 – ym, że roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Powyższa ustawa weszła w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia (z wyjątkiem art. 4 pkt 2-4, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia), tj. **z dniem 9 lipca 2018 r.**

Nie ulega zatem wątpliwości, że przedmiotowe roszczenie uległo przedawnieniu i tę okoliczność wynikającą ze wskazanego wyżej prawa materialnego Sąd zobowiązany był uwzględnić z urzędu, a skutkuje ona oddaleniem powództwa.

Chybione są podniesione w apelacji zarzuty wadliwych ustaleń faktycznych oraz obrazy prawa materialnego, tj. przepisu art. 123 § 1 pkt. 2 kc przez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie przerwania biegu przedawnienia na skutek uznania przez pozwaną roszczenia przez dokonanie spłat kilku rat pożyczki.

Po pierwsze, zauważyć trzeba, że powód – z uwagi na wskazaną wyżej kontrolę Sądu z urzędu kwestii przedawnienia roszczenia – winien w pozwie bądź później w piśmie procesowym wykazać, że roszczenie nie uległo przedawnieniu. Nie

czyniąc tego – nie zajmując dalszego stanowiska w sprawie i nie stawiając się na rozprawę – naraża się na niekorzystne dla siebie skutki procesowe.

W powyższych okolicznościach nie można uznać aby w świetle zaprezentowanych przez strony stanowisk i zaprezentowanego przed Sądem I instancji materiały dowodowego ustalenia tegoż Sądu były nieprawidłowe.

Na zgłoszony w sprawie zarzut przedawnienia roszczenia powód reaguje dopiero w apelacji podnosząc z kolei zarzut przerwy biegu przedawnienia załączając do apelacji wyłącznie wydruk elektroniczny, z którego absolutnie nie można wywieść woli powódki uznania długu w części dochodzonej niniejszym pozwem.

Niezależnie od powyższego działania powoda skierowane na wykazanie przerwy biegu przedawnienia podjęte dopiero w apelacji uznać należy za spóźnione w rozumieniu przepisu art. 381 kpc.

Dlatego też, apelacja – ze względów wyżej wskazanych - polegała oddaleniu jako nieuzasadniona na podstawie art. 385 kpc.